

VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, EMPRESA E INNOVACIÓN

XEFATURA TERRITORIAL DE LUGO

Ronda da Muralla, nº 70

27071 Lugo

Asunto: Alegacións ao ACORDO do 4 de marzo de 2022, da Xefatura Territorial de Lugo, polo que se someten a información pública as solicitudes de autorización administrativa previa e de construción, a declaración de utilidade pública, en concreto, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (de interese autonómico) do proxecto de execución LAT 132 kV SET PE Serra da Lagoa- SET PE Navallos (expediente IN408A/2020/117), DOG Núm. 64, do 1 de abril de 2022.

Don/Dona _____ con DNI. Número
_____, con domicilio a efectos de notificacións en
_____, municipio de
_____, provincia _____, teléfono _____.

EXPÓN:

Á vista do ACORDO do 4 de marzo de 2022, da Xefatura Territorial de Lugo, polo que se someten a información pública as solicitudes de autorización administrativa previa e de construción, a declaración de utilidade pública, en concreto, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (de interese autonómico) do proxecto de execución LAT 132 kV SET PE Serra da Lagoa- SET PE Navallos (expediente IN408A/2020/117), DOG Núm. 64, do 1 de abril de 2022, por medio do presente escrito realiza as seguintes **ALEGACIÓNS:**

PRIMEIRA.- ANTECEDENTES

1.- RESOLUCIÓN do 17 de abril de 2013, da Xefatura Territorial de Lugo, pola que se someten a información pública para autorización administrativa, aprobación do proxecto de execución, declaración de utilidade pública, así como inclusión no réxime especial de produción de enerxía eléctrica e aprobación do estudo de impacto ambiental e do correspondente proxecto sectorial de incidencia supramunicipal, as instalacións relativas ao parque eólico Serra da Lagoa (expediente LU-11/137-EOL). DOG Núm. 127, de 5 de xullo de 2013.

2.- RESOLUCIÓN do 23 de xullo de 2015, da Dirección Xeral de Enerxía e Minas, pola que se dá publicidade á declaración de impacto ambiental formulada pola Secretaría Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental o 22 de xuño de 2015, relativa ao proxecto do parque eólico Serra da Lagoa, no concello de Baralla (Lugo), promovido por Enerxías Renovables de Galicia, S.A. DOG Núm. 183, de 24 de setembro de 2015.

3.- RESOLUCIÓN do 3 de setembro de 2020, da Dirección Xeral de Enerxía e Minas, pola que se outorga autorización administrativa previa e autorización administrativa de construción ás instalacións relativas ao proxecto do parque eólico Serra da Lagoa, sito no concello de Baralla (Lugo) e promovido por Enerxías Renovables de Galicia, S.A. (expediente LU 11/137-EOL). DOG Núm. 200, de 2 de outubro de 2020.

Con data de 09/03/2020 ditase a Resolución da Dirección Xeral de Calidade Ambiental e Cambio Climático sobre a solicitude de prórroga da vixencia da declaración de impacto ambiental do proxecto do parque eólico Serra da Lagoa, no concello de Baralla (Lugo), promovido por Enerxías Renovables de Galicia, s.a. (clave: 2011/0215).

Nesta resolución indícase literalmente:

“Polo tanto, tendo en conta que neste suposto concreto a DIA foi publicada con data do 24.09.2015, a súa vixencia será de 6 anos, perdendo polo tanto obxecto o presente procedemento de prórroga”.

Polo tanto, transcorridos os 6 anos desde a publicación da DIA no DOG entenderíase a mesma caducada.

SEGUNDA.- RESERVA DA BIOSFERA TERRAS DO MIÑO

O proxecto do parque eólico Serra da Lagoa ubícase na zona tampón da Reserva da Biosfera Terras do Miño. O papel das zonas tampón é a protección da zona núcleo e asegurarlle apoio na forma de corredores e amortiguar os efectos das accións humanas sobre as zonas núcleo. As actividades permitidas dentro dos seus límites (que non atenten contra os obxectivos das zonas núcleo e aseguren a súa protección) son científico - educativas, turística extensivas de tipo de aventura ou outra modalidade non impactante na escala que se desenvolve. Permítese o uso rural extensivo de baixa escala.

A presenza dunha mancha de parques eólicos nesta Reserva da Biosfera impide que tanto as zonas núcleo como as tampón cumpran coa súa funcionalidade.

Así nos municipios de Baralla e Castroverde existen outras infraestruturas eólicas como:

- Parque eólico Serra do Punago
- Parque eólico Serra do Punago-Vacariza
- Liña de media tensión de 20 kV saída subestación Corgo-Castroverde
- Parque eólico Monciro
- Liña colectora Ludrio eixe Sur: Tramo I (LAT 132 kV PE Monciro - SET Interconexión 132/400 kV Nudo Ludrio); SET Interconexión 132/400 kV Nudo Ludrio e Liña subterránea 400 kV SET Interconexión 132/400 kV Nudo Ludrio - SE Ludrio 400 kV (REE)
- Liña de alta tensión a 132 kV dende a subestación do parque eólico Serra do Punago-Vacariza ata a subestación do parque eólico Monciro (Liña colectora Ludrio Eixe Sur, tramo II)
- Parque eólico Navallos (*RESOLUCIÓN do 10 de xuño de 2013, da Xefatura Territorial de Lugo, pola que se someten a información pública para autorización administrativa, aprobación do proxecto de execución, declaración de utilidade pública, así como inclusión no réxime especial de produción de enerxía eléctrica e aprobación do seu estudo de impacto ambiental e do correspondente proxecto sectorial de incidencia supramunicipal, instalacións do parque eólico Navallos (expediente 122-EOL). DOG Núm. 154, de 13 de agosto de 2013).*)
- Parque eólico Reboiro (en tramitación)
- LAT 132 kV O Corgo-Triacastela, cuxa traza coincide con este proxecto.
- Liña de Alta ou Media Tensión (UFD Distribución Electricidad, S.A.), cuxa traza coincide con este proxecto.
- Parque eólico Monte Contado, en tramitación.

☞ ÉXODO POBOACIONAL PARELLO Á INSTALACIÓN DE INDUSTRIAS AGRESIVAS COA ENTORNA E CO MEDIO AMBIENTE. PRESIÓN INDUSTRIAL EXCESIVA:

Impacto non avaliado pola mercantil promotora. O interese público e a utilidade social do proxecto carece de base e xustificación. Así o acredita o forte rexeitamento social á instalación masiva de parques eólicos nos núcleos rurais de Galicia. Nun rural no que a Xunta de Galicia permiten inzar muíños en calquer lugar como así o acredita o feito de que na mesma área xeográfica existan máis instalacións eólicas previstas como se citou anteriormente.

Cómpre ter en conta a presenza doutros parques moi próximos e non avaliados pola promotora como:

1. Parque eólico Batifol
2. Parque eólico Fonsagrada
3. Parque eólico Serra do Páramo
4. Parque eólico Serra da Piñeira
5. Parque eólico Montelora
6. Parque eólico Latrisa
7. Parque eólico Montes de Abella Modificado
8. Parque eólico Serra da Piñeira
9. Parque eólico Montes de Abella –LU – 11
10. Parque eólico Pena do Pico

11. Parque eólico Serra do Colmo
12. Parque eólico Serra do Furco
13. Parque eólico Chao do Marco
14. Parque eólico Rocheiras
15. Parque eólico Monteiro
16. Parque eólico Restelo

A mercantil promotora ten que ter en conta que todos estes parques presentan afeccións comúns sobre os mesmos espazos, incluída a REDE NATURA 2000 e a Reserva da Biosfera Terras do Miño.

A mercantil promotora só ten en conta as instalacións eólicas existentes nun buffer de 5 km. Aínda así non avalía os impactos acumulados e sinérxicos sobre a flora, a fauna, os recursos hídricos, as familias que viven, residen e/ou traballan nos núcleos rurais afectados polo proxecto, a paisaxe, o turismo, o monte, a agricultura, a gandeiría, a hostalería e turismo, o Camiño de Santiago, o patrimonio cultural...etc.

O impacto paisaxístico é inasumible, brutal e severo.

☞ **Afección moi severa e prexuízos irreparables para a Rede Natura 2000 e a súa coherencia. Falla de conectividade ecolóxica entre os ecosistemas. Cómpre ter en conta que as especies non entenden de límites xeográficos e que o mantemento da conectividade ecolóxica é fundamental para o mantemento dos ecosistemas e da coherencia da propia Rede. Afección significativa e danos irreversibles a outros espazos protexidos:**

ES1120001 Ancares-Courel

ZEC ES1120004 A Marronda

ZEC ES1120003 Parga-Ladra- Támoga.

- Espacios Natural de Interés Local (ENIL) Loio-Ruxidoira
- Reserva de la Biosfera "Terras do Miño".

Cómpre ter en conta a afección acumulada sobre estes espazos da totalidade dos parques eólicos e infraestruturas de evacuación presentes na mesma área xeográfica. Impacto non avaliado pola mercantil promotora.

☞ **A Coherencia da REDE NATURA 2000**

O obxectivo das redes de áreas naturais protexidas de non debe ser tan só preservar especies raras ou ameazadas, ou mostras representativas ou singulares de ecosistemas pouco alterados, senón preservar a integridade ecolóxica dos ecosistemas, o que supón garantir que a súa composición de especies, a súa estrutura ecolóxica e as súas funcións non se vexan alteradas significativamente como consecuencia das actividades humanas e asegurar que os procesos ecolóxicos dos que depende mantéñanse en condicións naturais.

Unha rede ecolóxica é un sistema coherente de elementos naturais ou semi-naturais, establecido e xestionado co obxectivo de manter ou restaurar as funcións ecolóxicas como medio para conservar a biodiversidade. Para iso, é esencial manter tamén a conectividade ecolóxica entre os espazos que compoñen a rede.

TERCEIRA.- FRAGMENTACIÓN DO PROXECTO INDUSTRIAL EÓLICO EN VARIOS PROXECTOS INDEPENDENTES. DIVISIÓN ARTIFICIOSA E FRAUDE DE LEI.

Non se somete a avaliación ambiental conxuntamente co parque eólico a totalidade das infraestruturas deste como a liña de evacuación e de conexión. Polo tanto, a veciñanza afectada pola liña de evacuación non terá a opción de avaliar o impacto da totalidade das instalacións do parque eólico Serra da Lagoa e incluso do parque eólico Navallos (aeroxeradores, Set, gabias de cableado...etc). Réstase e incluso se impide a participación da cidadanía no proceso de tramitación da totalidade das

infraestruturas do parque eólico como ben indica o Consello da Cultura Galega no seu informe (ver <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437>). Vulnéranse por tanto dereitos das persoas, non só xa os dereitos á información e o dereito de participación, senón dereitos máis fundamentais como é o dereito á saúde, o dereito ao benestar físico e psíquico da cidadanía e das colectiviades, entendidas estas como as familias dos núcleos rurais afectados e o dereito a decidir, relacionados cos anteriores.

Polo tanto, e a pesar de ser parte das infraestruturas de evacuación deste proxecto, subtráese da información pública co que se está a privar á cidadanía afectada e ao público da súa consulta e avaliación dos impactos ambientais vulnerándose a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental e a Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico.

As instalacións de evacuación e conexión son intrínsecas ao parque eólico Serra da Lagoa, por tanto, debería analizarse en todo o procedemento de avaliación ambiental. Estas infraestruturas resultan imprescindibles para a viabilidade e desenvolvemento do parque eólico indicado, debido ao cal débense analizar pormenorizadamente os efectos e impactos da totalidade das infraestruturas asociadas ao parque.

O artigo 21 da Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico, establece que formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica.

Artigo 21. Actividades de produción de enerxía eléctrica.

“5. Formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica”.

A inclusión dos efectos e impactos das instalacións de evacuación de enerxía e de conexión incrementarían considerablemente a magnitude dos impactos detectados no EIA, facendo necesario valorar outras alternativas ou implementar novas medidas correctoras.

Por outra banda, tampouco se avalían os impactos acumulados e sinérxicos da totalidade dos parques eólicos e das infraestruturas de evacuación e conexión asociadas existentes no mesmo ámbito xeográfico de implantación do parque eólico Serra da Lagoa.

O impacto xeral provocado pola acumulación de parques eólicos pode xerar graves afeccións tanto á poboación como aos animais da zona. Preocupa, especialmente, a situación da avifauna e os quirópteros, dado que esta concentración e constelación de parques podería supor un incremento significativo da mortalidade, do efecto baleiro (abandono da zona) e do efecto barreira. Neste último caso, cuxo resultado directo sería o da perda de conectividade ecolóxica, vulnera de xeito flagrante a disposición incluída na Lei 5/2019, de 2 de agosto, do patrimonio natural e da biodiversidade de Galicia. No artigo 87.1. desta lei, se manifesta o seguinte:

“Para mejorar la coherencia y la conectividad ecológica del territorio, la Administración autonómica fomentará en su planificación ambiental la conservación de corredores ecológicos y la gestión de aquellos elementos del paisaje y áreas territoriales que resulten esenciales o revistan primordial importancia para la migración, la distribución geográfica y el intercambio genético entre poblaciones de especies de fauna y flora silvestres, teniendo en cuenta los impactos futuros del cambio climático.”

En suma, cabe indicar a seguinte consideración, incluída no borrador da “Estrategia estatal de infraestrutura verde y de la conectividad y la restauración ecológicas” realizada polo Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico na que se sinala que se debe perseguir a:

“Mitigación de las barreras producidas por la infraestructura de producción y distribución de energía, prioritariamente en aquellos parques eólicos y tramos de los tendidos eléctricos que atraviesen áreas relevantes para la diversidad de aves y murciélagos y/o concentren un elevado número de electrocuciones o colisiones.”

Ao anterior hai que engadir a presenza de aves e quirópteros (morcegos) en estado de perigo de extinción o vulnerables segundo o Catálogo Galego de Especies Ameazadas (CGEA) e/ou o Catálogo Nacional de Especies Amenazadas (CNEA).

En definitiva, a mancha de parques eólicos previstas na área xeográfica do parque eólico Coto Loureiro e a súas infraestruturas de evacuación non son compatibles coa conservación dos corredores ecolóxicos nin coa pretensión de mitigar as barreras á fauna, e máis se temos en conta a presenza próxima da Rede Natura 2000 e a importancia dos cursos fluviais como garantes da conectividade ecolóxica.

Os proxectos dos parques eólicos e as liñas de evacuación deben ser contemplados como un conxunto integrado nun mesmo proxecto. Non é de recibo sortear a través dunha máis que utilizada fragmentación, uns efectos sinérxicos e acumulativos ausentes nos estudos de impacto ambiental e nas declaracións de impacto ambiental.

Cómpre resaltar o carácter unitario dos parques eólicos previstos, no sentido de que todos os seus elementos e instalacións deben contemplarse desde unha perspectiva unitaria, desde os accesos e os propios aeroxeradores ata a liña de conexión dos parques no seu conxunto coa rede de distribución ou transporte de electricidade. Iso conleva, efectivamente, que non pode darse un tratamento separado a grupos de aeroxeradores de forma artificiosa e tratalos como parques autónomos, ou duplicar instalacións co mesmo fin, pois iso comportaría efectivamente unha fraude de lei que, á marxe do seu maior impacto ambiental, podería supoñer unha alteración da competencia ou unha evitación de maiores esixencias ambientais.

Non se valora a localización dos parques previstos e a súa continuidade física e tampouco se pondera que todos os parques compartan elementos comúns relevantes, como é a liña de evacuación de electricidade e as infraestruturas de conexión asociadas. Ao anterior hai que engadir outro dato adicional, que é que a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos sinérxicos dos mesmos desde a perspectiva ambiental.

A unidade do proxecto resulta así dos datos fácticos xa acreditados arestora en base aos proxectos presentados polas promotoras e arestora en tramitación, como son a localización lindeira dos parques, dos elementos comúns como a liña de evacuación de electricidade etc... Por outra banda, a consideración separada dos parques impide ter en conta os efectos desde o punto de vista do impacto ambiental, obviando unha análise do conxunto dos elementos implicados, sen que poida paliarse o defecto de concepción inicial cos estudos de sinerxias, limitado a determinados aspectos. Todos os parques proxectados teñen efectos acumulados sobre os mesmos elementos da paisaxe e a biodiversidade da contorna, polo que o seu impacto sinérxico debe ser avaliado de forma conxunta para non incorrer nuns procedementos viciados desde o principio e nulos de pleno dereito, tal e como apuntan diversas resolucións xudiciais respecto diso. Ademais a cidadanía ten dereito ao acceso á información do conxunto e a recibir información relativa ao conxunto global e acumulado de todas as infraestruturas do proxecto industrial.

A Avaliación de Impacto Ambiental de Proxectos é unha técnica que non admite sucedáneos ou substitutos e que, por tanto, debe esixirse de forma íntegra, a fin de non frustrar a súa funcionalidade.

Que a fragmentación artificial ou de conveniencia deste tipo de proxectos non se axusta a Dereito é unha realidade que veñen corroborando os tribunais de xustiza en España dende hai anos. Así, por exemplo, A Sentenza do TSXG, Sala Terceira, nº 254/2020, de 9 de novembro, que apreciou a fragmentación artificial do parque eólico Sasdónigas, en Mondoñedo, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 30 de marzo de 2017, nº 556/2017, ou a pioneira Sentenza do Tribunal Supremo de 20 de abril de 2006, na que se pode ler o que segue:

"Se algún sentido ten dita figura (os parques eólicos), coa significación xurídica que diversas normas lle recoñeceran, é precisamente a de integrar en si varios aerogeradores interconectados e dispoñelos de modo que non atenuen uns o rendemento eólico doutros, en zonas con determinados requisitos mínimos (velocidade e constancia do vento) co fin de optimizar o aproveitamento enerxético e diminuír os custos da súa conexión ás redes de distribución ou transporte de enerxía eléctrica. É consustancial, pois, aos parques eólicos o seu carácter unitario de modo que os aerogeradores neles agrupados necesariamente han de compartir, ademais das liñas propias de unión entre si, uns mesmos accesos, un mesmo sistema de control e unhas infraestruturas comúns (normalmente, o edificio necesario para a súa xestión e a subestación transformadora). E, sobre todo, dado que a enerxía resultante ha de inyectarse mediante unha soa liña de conexión do parque eólico no seu conxunto á rede de distribución ou transporte de electricidade -pois non se cumprirían os criterios de rendemento enerxético e dun mínimo impacto ambiental se cada aerogenerador puidese conectarse independentemente, coa súa propia liña de evacuación da enerxía eléctrica producida, ata o punto de conexión coa rede eléctrica-, non é posible descompoñer, a efectos xurídicos, un parque eólico proxectado con estas características para diseccionar del varios dos seus aerogeradores aos que se daría un tratamento autónomo".

En canto ao impacto negativo das operacións de fragmentación artificial de parques nas avaliacións ambientais, a Sentenza do Tribunal Supremo, Sala Terceira, de 21 de febreiro de 2014, recaída no recurso 673/2009, contemplou no seu Fundamento de Dereito sexto o que segue:

"3ª. Diso despréndese que, prescindindo, dunha consideración de conxunto dos demais parques, a declaración de impacto ambiental realizada, efectuouse de forma fraccionada, iso é totalmente claro despois de que na mesma se prescindiu, como se desprende do informe precedentemente citado, da liña de evacuación eléctrica que conecta co sistema de distribución xeral, liña esta que ha de formar parte do parque ou parques analizados, e que sendo común aos dous, serve precisamente, entre outros elementos para considerar, para dar unidade a ambos. A non integración da devandita liña devaluou a declaración de impacto realizada, o que non pode paliarse cun estudo de sinerxias, que só considera determinados aspectos, como o de ruído e ambiental, que puiden constituír, si, un plus respecto a os proxectos analizados en conexión con outros, pero que non pode servir para paliar un defecto de concepción inicial, cal debeu ser unha análise conxunta de todos os elementos que han de integrar o único proxecto. Noutro caso, sempre quedaría ao criterio da Administración a escisión dos proxectos para avaliar completando posteriormente un estudo conxunto de ambos os a través de devandito estudo de sinerxias, que sempre deberá efectuarse nun proxecto unitario determinado polos elementos inescindibles que o compoñen.

4ª. As mesmas consideracións deben efectuarse respecto á duplicación en dúas dos procedementos de autorización, sendo copia mimética o un do outro, o que é expresivo de que nos atopamos, non ante dous proxectos, senón ante un só, xa que a admisión

deste criterio permitiría, non duplicar senón triplicar, cuadruplicar... etc. o proxecto inicialmente concibido, fraccionando as avaliacións de impacto ambiental, que non pode ser duplicada, para cada un dos proxectos, senón que, por contra, a única garantía de analizar todas os aspectos que se han de incluír no mesmo, é desde unha visión conxunta, non fraccionada, sen que poida suplir esta carencia de orixe, recorrendo a unha análise posterior das sinerxias que se producen entre os elementos illadamente analizados”.

Unha cousa é que se pretenda facer valer que nos atopamos ante proxectos de implantación de parques independentes e plenamente funcionáis de xeito aislado, e outra é que as vinculacións operativas entre eses parques proxectados sexan, de facto, intensas. Poderase alegar que se procura o menor impacto nas infraestruturas de evacuación, poderase referir tamén a súa modularidade ou adaptabilidade, mais certamente, no sentido apuntado por unha xurisprudencia cada vez máis consolidada, a fragmentación artificial tén por finalidade menoscabar as garantías inherentes aos procedementos de avaliación, pola vía de imposibilitar a avaliación ambiental de conxunto dos proxectos. E para superar esa merma de garantías, dende logo, non resulta suficiente que nas avaliacións ambientais fragmentadas se acometan estudos de sinerxias, sobre os cales a xurisprudencia tén declarado o seu carácter incompleto e fragmentario. Así, a Sentenza do TSX de Castela-León, Sala de Valladolid, nº 1361/2014, de data 26/06/2014, Fundamento de Dereito sexto, resolución que declarou a existencia de fragmentación artificial:

“Prescindindo, de una consideración de conjunto de los demás parques, la declaración de impacto ambiental realizada, se ha efectuado de forma fraccionada, ello es totalmente claro en cuanto que en la misma se ha prescindido, como se desprende del informe precedentemente citado, de la línea de evacuación eléctrica que conecta con el sistema de distribución general, línea esta que ha de formar parte del parque o parques analizados, y que siendo común a los dos, sirve precisamente, entre otros elementos a considerar, para dar unidad a ambos. La no integración de dicha línea ha devaluado la declaración de impacto realizada, lo que no puede paliarse con un estudio de sinergias, que solo considera determinados aspectos, como el de ruido y ambiental, que puede constituir, sí, un plus respecto a los proyectos analizados en conexión con otros, pero que no puede servir para paliar un defecto de concepción inicial, cual debió ser un análisis conjunto de todos los elementos que han de integrar el único proyecto. En otro caso, siempre quedaría al criterio de la Administración la escisión de los proyectos a evaluar completando posteriormente un estudio conjunto de ambos a través de dicho estudio de sinergias, que siempre deberá efectuarse en un proyecto unitario determinado por los elementos inescindibles que lo componen. (...) Las mismas consideraciones han de efectuarse respecto a la duplicación en dos de los procedimientos de autorización, siendo copia mimética el uno del otro, lo que es expresivo de que nos encontramos, no ante dos proyectos, sin ante uno solo, ya que la admisión de este criterio permitiría, no duplicar sino triplicar, cuadruplicar... etc. el proyecto inicialmente concebido, fraccionando las evaluaciones de impacto ambiental, que no puede ser duplicada, para cada uno de los proyectos, sino que, por contra, la única garantía de analizar todas los aspectos que se han de incluir en el mismo, es desde una visión conjunta, no fraccionada, sin que pueda suplir esta carencia de origen, recurriendo a un análisis posterior de las sinergias que se producen entre los elementos aisladamente analizados”.

Cómpre salientar que esta Sentenza foi ratificada en casación polo Tribunal Supremo, Sala do Contencioso-Administrativo, en data 30/03/2017, por medio de Sentenza nº 1390/2017.

En calquera caso, o proxecto verbo do que alegamos e, en particular, o estudo de impacto ambiental, non acomete tampouco unha avaliación acaida de impactos acumulativos e sinérxicos. Aínda partindo da realidade de que se está a tramitar a implantación do conxunto de parques antes referidos na zona xeográfica de referencia, o estudo dos impactos acumulativos e sinérxicos incorporado como Anexo VI ao EIA non se pode considerar que xustifique ou motive adecuadamente as conclusións ás

que chega, nin que -na liña da xurisprudencia citada anteriormente- considere a totalidade dos aspectos que deben ser considerados.

Dada a proximidade física entre os diferentes proxectos de parques, e por conseguinte a súa afección aos mesmos espazos naturais, especies, patrimonio ou poboación, é precisa unha análise exhaustiva, ecosistémica e participada que garanta un modelo de desenvolvemento rural equilibrado da zona afectada, no sentido do disposto no artigo 46 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade, que establece que calquera plan, programa ou proxecto que poida afectar de forma apreciable ás especies ou hábitats dos espazos da Rede Natura 2000, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans, programas ou proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no espazo, tendo en conta os obxectivos de conservación.

Pola súa banda, a Rede de Autoridades Ambientais (Subgrupo de coordinación de órganos ambientais na avaliación de impacto ambiental de proxectos de enerxías renovables), en documento de Alcance de estudo de impacto ambiental de Proxecto de Parque Eólico Terrestre, recomenda que se a solicitude administrativa está en tramitación, “no caso de que o mesmo ou diferentes promotores soliciten autorización administrativa de varios parques cuxas evacuacións conflúan a unha mesma nova subestación ou requiran una mesma nova liña de conexión coa rede de transporte de REE preexistente, sempre que o órgano substantivo que deba tramitar e outorgar as respectivas autorizacións sexa o mesmo, para facilitar a avaliación dos efectos acumulados e sinérxicos recoméndase a súa tramitación simultánea, a elaboración dun estudo de impacto ambiental único para todos eles e solicitar a acumulación das correspondentes avaliacións de impacto ambiental nun único procedemento (artigo 57 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento Administrativo Común das Administracións Públicas).

Pero hai que ter en conta tamén que existe unha mancha de infraestruturas eólicas no ámbito xeográfico de afección do proxecto, o que acrecenta progresivamente o feísmo paisaxístico, xa que están a instalarse estacións eólicas e formando verdadeiros polígonos industriais nos cumes dos montes e das montañas, afectando a áreas como é este caso de alto valor ambiental, hídrico e paisaxístico e patrimonial.

Imaxes do proxecto onde se aprecia a división artificial das infraestruturas e a falla do estudo ambiental conxunto dos impactos de todas as infraestruturas.

CUARTA.- IMPACTOS SOBRE A SAÚDE HUMANA E O BENESTAR DÁS FAMILIAS AFECTADAS QUE VIVEN, RESIDEN E/OU TRABALLAN NOS NÚCLEOS AFECTADOS POLAS INFRAESTRUTURAS.

Véxase: “Efectos de los parques eólicos e instalaciones eléctricas asociadas sobre la salud”.

<https://aiiente.org/efectos-eolica-salud>

Os campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa, xerados tanto nas liñas de transporte, así como nos transformadores eléctricos instalados nas subestacións eléctricas, poderían causar enfermidades graves. Así o afirma o documento Efectos dos parques eólicos e instalacións eléctricas asociadas sobre a saúde, publicado o 22 de setembro por Alianza Enerxía e Territorio (IEMFA). Segundo este informe, a Organización Mundial da Saúde (OMS) concluíu en 2002 que os resultados experimentais existentes ata a data non confirmaban que a exposición a campos electromagnéticos xerados polos compoñentes de distribución e transformación de electricidade produza consecuencias graves para a saúde. Con todo, o avance da ciencia identifica algunhas lagoas que requiren investigacións independentes sobre o tema. De feito, a propia OMS non descarta actualmente que os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados no transporte e nos procesos de transformación eléctrica deban considerarse como “posible carcinógeno humano”.

A relación directa entre a exposición a campos electromagnéticos e certas afeccións á saúde é unha afirmación da que cada vez hai menos dúbidas no mundo científico. Así o testemuñan diversos estudos, como o da Universidade de Oxford, que relaciona este tipo de contaminación con leucemia infantil ou o incremento de cancro infantil. Do mesmo xeito, a IEMFA publicou en 2001 un informe e declaración de consenso científico sobre os riscos dos campos electromagnéticos. Debido a estes e outros moitos outros estudos, recomendouse limitar a exposición en base aos achados de risco de contraer enfermidades graves como leucemia, tumores cerebrais ou Alzheimer, entre outras.

Neste punto xorde a necesidade de aplicar o Principio de Precaución. Segundo a Unión Europea, “pode invocarse cando un fenómeno, un produto ou un proceso pode ter efectos potencialmente perigosos identificados por unha avaliación científica e obxectiva, se dita avaliación non permite determinar o risco con suficiente certeza”. Este principio de cautela non opera cando existen datos terminantes sobre os riscos para a saúde e o medio ambiente. Nese momento deberán operar as medidas preventivas e correctoras. Este é un deses casos no que cabería invocar o principio de precaución ás autoridades, pola falta de información sobre a seguridade da inocuidade dos megaproectos que se estarían autorizando por toda a xeografía.

A experiencia adquirida ao longo dos moitos anos de funcionamento dos parques eólicos e da súa ampla e progresiva implantación, sacou á luz a aparición de patoloxías específicas nas persoas que viven na súa contorna. Estas patoloxías son producidas sobre todo polo ruído, a contaminación lumínica, as ondas sónicas de baixa frecuencia, as ondas electromagnéticas e outros, que actúan de maneira individual e sinérgica, con efectos que se potencian en función da proximidade dos individuos ás instalacións, así como o tempo de exposición.

Para empezar, o ruído é causante de diversas afeccións da saúde, xa que é o principal impacto dos aeroxeradores sobre as persoas. Por unha banda está o ruído audible, que produce alteracións na calidade do sono mediante a súa interrupción obxectiva. Tamén produce xordeira, acúfenos, vertixes, mareos, cefaleas, hemicrania, depresión, ansiedade, irritabilidade e deterioración da calidade de vida. O ruído é máis perturbador cando hai aeroxeradores próximos e potenciase coa velocidade do vento. Doutra banda, as turbinas producen ruído non audible (infrasonidos, ultrasóns e ondas de baixa frecuencia por baixo de 20 Hz que son imposibles de oír para o oído humano) que tamén é prexudicial para a saúde. Estes sons propáganse a quilómetros, atravesando os muros das vivendas e poden causar fibrilación auricular, dores de cabeza, pesadelos nocturnos, irritabilidade, neurose...

Por outra banda, a Axencia Internacional de Investigación sobre o Cancro incluíu os campos electromagnéticos de baixa frecuencia xerados polas liñas eléctricas e infraestruturas asociadas como posible axente canceríxeno. Entidades científicas e a normativa de varios países europeos e anglosaxóns establecen 0,2 μ T como valor límite de inmisión dos campos electromagnéticos de frecuencia extremadamente baixa e 0,5 KVM de campo eléctrico. Hai outro aspecto que tamén inflúe na calidade de vida dos habitantes nas áreas próximas aos parques eólicos. A rotación das aspas dos aeroxeradores pode crear oscilacións nos sinais electromagnéticos utilizados para a comunicación. As turbinas crean unha zona escura para as transmisións detectadas nun radio de 10 quilómetros de distancia desde as turbinas, se estas instálanse entre un transmisor e o receptor.

QUINTA.- VULNERACIÓN FLAGRANTE DA LEI 7/2012, DE 28 DE XUÑO DE MONTES DE GALICIA. ELIMINACIÓN DA MULTIFUNCIONALIDADE DO MONTE.

O uso predominante na área de afección do proxecto é o uso forestal e agro –gandeiro.

O monte é un sector estratéxico na economía galega que contribúe a mitigar o cambio climático e á descarbonización da economía. Aspecto non avaliado pola promotora. A mercantil promotora non avalía o impacto da estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación sobre o benestar das familias dos núcleos habitados e o posible éxodo poboacional que se pode dar derivado da mancha de estacións eólicas que hai no territorio e outras infraestruturas, que dificultan a vida no rural e a sustentabilidade e viabilidade das explotacións forestais e agro – gandeiras (fomentando o feito coñecido como despoboamento do rural ou España baleirada). A este respecto debera informar a Dirección Xeral de Defensa do Monte da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia e á luz da exposición de motivos e o artigo 5 da Lei 7/2012, de 28 de xuño se informe sobre a prevalencia do uso forestal sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada pola poligonal do parque eólico, en tanto en canto como ben di a exposición de motivos da referida lei, o monte galego é unha fonte de riqueza que xera emprego estable, descarboniza a economía, cumpre co protocolo de Kioto e realiza unha contribución importante ao PIB galego.

Como ben indica o artigo 25 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo ao “Desenvolvemento rural: política agraria, política forestal e enerxías renovables”:

“O Goberno incorporará na aplicación da Política Agraria Común, así como noutras estratexias, plans e programas en materia de política agraria e de desenvolvemento rural, e no Plan Forestal Español, medidas encamiñadas a reducir a vulnerabilidade ao cambio climático dos chans agrícolas, dos montes e dos chans forestais e para facilitar a preservación dos mesmos, entre elas, a elaboración dun mapa de vulnerabilidade, así como a avaliación e promoción de sistemas agrícolas e prácticas de xestión forestal sostibles para aumentar a súa resiliencia fronte ao cambio climático, que fomentarán en todo caso as sinerxias coa redución de emisións de gases de efecto invernadoiro nestes ecosistemas”.

O proxecto eólico elimina de forma irreversible a funcionalidade do monte, das terras agrícolas e implica afeccións irreversibles aos recursos hídricos.

LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

Exposición de motivos

O monte, ademais da importancia económica e social referenciada en Galicia, ten unha función medioambiental que se recoñece e acrecenta progresivamente. A relación da sociedade galega co monte evolucionou considerablemente desde o último

terzo do século pasado, xerando unha nova configuración baseada na esixencia do desenvolvemento sustentable e do aproveitamento racional dos recursos forestais. Así, os bosques aparecen como un elemento básico da estratexia ambiental como reservorios e depósitos de fixación de carbono, que chegan a fixar hoxe máis de 42 millóns de toneladas, o que os converte en piares fundamentais para o cumprimento dos compromisos adquiridos no protocolo de Quioto.

Ademais, unha parte significativa dos montes galegos, predominantemente veciñais en man común, están incluídos na Rede Galega de Espazos Naturais Protexidos, o que revela a importancia dos bosques galegos no mantemento da riqueza e da biodiversidade da nosa flora e da nosa fauna, así como o papel tan importante que os montes desempeñan na protección do solo, da paisaxe, dos sistemas hidrolóxicos e de todos os ecosistemas que as formacións arbóreas albergan. Con este fin, regúlase na Lei de montes de Galicia unha serie de actuacións tendentes a previr e reducir a degradación do monte e a fomentar a súa restauración, dirixidas a paliar a sobreexplotación de determinados recursos, condicionando e preservando a masa forestal ante as actividades de índole extractiva, as urbanizacións, as áreas industriais e os trazados de grandes infraestruturas, e afondando no concepto de xestión sustentable e, especialmente, no manexo forestal responsable.

O monte é, ademais, un espazo que determina a paisaxe e a identidade da nosa comunidade, ao tempo que ten un compoñente social de recreo, de lugar de encontro, lúdico e de gozo dos cidadáns. A lei trata de compatibilizar a funcionalidade medioambiental, social e estética do monte, cuxos beneficios intanxibles son aproveitados por toda a sociedade, e uns lexítimos beneficios directos que corresponden aos seus titulares. De aí que a lei persiga, como un dos seus obxectivos fundamentais, adaptar a realidade forestal galega ás esixencias, cada vez maiores, dunha sociedade, madura e moderna, como a de Galicia, que debe cohonestarse cos dereitos á percepción de rendas, froitos e utilidades dos propietarios forestais e dos silvicultores.

Artigo 5. Función social dos montes

1. Os terreos forestais galegos constitúen un recurso estratéxico que deberá contribuír ao desenvolvemento socioeconómico de Galicia, xerando rendas e emprego na Comunidade Autónoma mediante un aproveitamento sustentable dos seus recursos e servizos.

2. Os montes desenvolven unha función social relevante, nos termos do artigo 4 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes.

3. A consellaría competente en materia forestal promoverá a dispoñibilidade de montes ou terreos forestais para fins sociais, educativos, ambientais e recreativos, compatibilizados coa súa potencialidade e utilización forestal.

4. A conservación, a expansión e o aproveitamento das masas forestais, segundo os criterios de xestión forestal sustentable e o disposto nesta lei, son de interese público, sen prexuízo do réxime da propiedade.

E cómpre ter moi en conta o artigo 4 da Lei 43/2003, que indica:

“Artículo 4. Multifuncionalidad de los montes.

Los montes, independientemente de su titularidad, desempeñan una función social relevante, tanto como fuente de recursos naturales y sustento de actividades económicas como por ser proveedores de múltiples servicios ambientales, entre ellos, de

protección del suelo y del ciclo hidrológico; de fijación del carbono atmosférico; de depósito de la diversidad biológica y como elementos fundamentales de la conectividad ecológica y del paisaje.

El reconocimiento de estos recursos y externalidades, de los que toda la sociedad se beneficia, obliga a las Administraciones públicas a velar en todos los casos por su conservación, protección, restauración, mejora y ordenado aprovechamiento”.

Polo tanto,

O uso forestal e a funcionalidade actual dos montes afectados polos parques eólicos SERRA DA LAGOA, NAVALLOS E AS SÚAS INFRAESTRUTURAS DE EVACUACIÓN PREVALECEN sobre o uso previsto no proxecto eólico citado e RESULTA INCOMPATIBLE a actual utilidade e funcionalidade dos montes cos usos eólicos previstos.

*Ausencia dun inventario ambiental serio e cumprindo co esixido no artigo 35 e Anexo VI da Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental: deficiencia do estudo da fauna, da flora, da biodiversidade...

*A promotora obvia a importancia micolóxica da área de afección do proxecto.

*A promotora obvia a importancia económica e ambiental da apicultura do lugar de afección do proxecto.

* A promotora obvia a importancia do cultivo da castaña e dos soutos.

*** AFECCIÓN SEVERA E PREXUIZOS SERIOS E IRREPARABLES PARA AS EXPLOTACIÓNS AGRO-GANDEIRAS DA ÁREA DE AFECCIÓN DO PROXECTO:**

A estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación fragmentan as explotacións agro –gandeiras coa conseguinte perda da base territorial destas e a perda de rendementos. A fragmentación que produce a infraestrutura eólica resulta incompatible cos obxectivos da Política agraria comunitaria (PAC). A empresa promotora non avaliou os impactos do proxecto sobre estas explotacións económicas e como repercute a estación eólica nas economías familiares dos núcleos afectados.

É por tanto un proxecto industrial agresivo non só coa paisaxe senón tamén incompatible co medio de vida e o benestar das familias porque implica unha transformación severa e incluso agresiva para o seu sustento económico e á base das economías familiares do rural afectado.

SEXTA.- PREXUIZOS SIGNIFICATIVOS E DANOS IRREVERSIBLES PARA OS HÁBITATS PRIORITARIOS E DE INTERÉS COMUNITARIO:

4030 Brezais secos europeos, 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona tépedas de Erica ciliaris e Erica tetralix, 4090 Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga, 9230 Carballeiras galaicoportugueses con Quercus robur e Quercus pirenaica, 8230 Rochedos silíceos con vexetación pioneira 91E0* Bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior 3110 Augas oligotróficas cun contido de minerais moi baixo 6230* Formacións herbosas con Nardus 8220 Ladeiras e saíntes rochosos silíceos con vexetación casmofítica 3150 Lagos e lagoas eutróficos naturais, con vexetación Magnopotamion ou Hydrocharition 5110 Formacións estables xerotermófilas de Buxus sempervirens en pendentes rocosas, 6430 Megaforbios eutrofos higrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino, 3170* Estanques temporais mediterráneos.

Cómpre resaltar e subliñar que estes hábitats son de interés comunitario e por tanto deben conservarse nun estado favorable. Ao respecto indicar que o proxecto prevé a súa eliminación e por tanto a súa afección irreversible.

Advertirlles que deben cumprir a normativa comunitaria e por tanto, garantir a súa conservación e mantelos nun estado de conservación favorable.

Existe unha afección severa e prexuízos irreversibles para hábitats de interés comunitario: HIC 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona templadas de Erica ciliaris e Erica tetralix, HIC 91E0* Bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae) e o HIC 8230 (Rochedos silíceos con vexetación pionera de Sedo-Scleranthion e do Sedo albi-Veroniciondillenii).

O proxecto elimina de forma irreversible unha parte importante destes hábitats vulnerando de forma flagrante a normativa que obriga a súa preservación nun estado de conservación favorable.

Non se teñen en conta os impactos sobre a totalidade das infraestruturas do parque eólico, incluídas as liñas de evacuación e as infraestruturas de conexión.

Cómpre ter en conta que a liña de alta tensión obxecto do proxecto ten unha lonxitude de 7862,69 metros e 32 apoios máis o pósito. A LAT 132 kV SET PE Serra dá Lagoa – SET PE Navallos sitúase nos seguintes concellos:

- Baralla: o tramo de liña contemplado neste concello ascende a 6.275,331 metros.
- Castroverde: o tramo de liña contemplado neste concello ascende a 1.587,359 metros

Non só hai que ter en conta os impactos da liña eléctrica a tensión nominal 132 kV desde a SET PE Serra dá Lagoa ata a SET PE Navallos, que servirá como futuro punto de evacuación do propio Parque Eólico de Navallos, senón que hai que avaliar os impactos xerados pola totalidade das infraestruturas previstas no mesmo ámbito xeográfico.

SÉTIMA.- PREXUIZOS SIGNIFICATIVOS E IRREPARABLES PARA O BOSQUE DE RIBEIRA E O BOSQUE AUTÓCTONO GALEGO OU ANCIENT WOOD:

****Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.**

“Artigo 2 1. A presente Directiva ten por obxecto contribuír a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado. **2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario”.**

No presente proxecto a afección aos bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior Hábitat 91E0* é moi preocupante, xa que implica a eliminación irreversible de exemplares, contrariamente ao que prescribe a Directiva citada.

Pero tamén é moi preocupante a afección severa e irreversible ás Carballeiras galaico-portuguesas con Quercus robur e Quercus pyrenaica 9230, hábitat non prioritario pero que igualmente existe o deber das Administracións públicas do seu mantemento nun estado de conservación favorable. A afección máis importante e severa prodúcese sobre dos numerosos cauces innominados afectados polas infraestruturas e que están sen codificar.

OITAVA.- Prexuízos irreversibles para o Lobo e para a viabilidade da especie derivados dos proxectos eólicos Serra da Lagoa, Navallos e demais infraestruturas asociadas (obxecto doutros proxectos independentes e non sometidas á presente avaliación ambiental). Afección aos seus puntos de encame e puntos de encontro lobeiros.

O proxecto afecta directamente a zonas de encame e puntos de encontro da especie. A primeira alude directamente a puntos de encontro lobeiros e resultan afectados pola liña de evacuación. Falla de avaliación por parte da promotora. **Pero esta avaliación deberá ser previa á ubicación das instalacións do proxecto** e avaliar os seus impactos sinérxicos e acumulados coa totalidade de parques e infraestruturas de evacuación xa instaladas e aprobadas e pendentes de execución na mesma área xeográfica. Hai que ter en conta que a corta de matogueira e a ocupación do terreo ten impactos significativos para a especie. Polo tanto, antes de escoller o emprazamento do proxecto xa se debera prever estes puntos de encame e de encontros lobeiros. O proxecto tal e como se presenta no documento de inicio prevé a eliminación destes puntos de encontro e encame causando prexuízos irreversibles para a especie. Non se seguiron os criterios dos expertos que indican:

“ Na fase de planificación dun novo proxecto consúltense as fontes dispoñibles acerca da presenza de mandas de lobos na zona. Desta maneira, tendo en conta os requirimentos da especie e o que se coñece do efecto das infraestruturas industriais sobre os lobos, poden minimizarse, e mesmo, evitarse impactos negativos sobre este cánido, modificando a disposición das infraestruturas e alonxando estas dos puntos de encame e puntos de encontro das manadas de lobos.

• É conveniente que durante a planificación dun proxecto industrial identifiquense as principais manchas de vexetación arbustiva e evitese, na medida do posible, a súa fragmentación e destrución”.

A totalidade das infraestruturas industriais fragmentan os hábitats das especies producindo prexuízos significativos para unha especie de marcado carácter territorial.

O Convenio de Berna relativo á Conservación da Vida Silvestre e o Medio Natural de Europa, foi asinado en Estrasburgo (Francia) en 1979. Este convenio incluíu ao lobo no Anexo II “Especies de fauna estritamente protexidas”, constando as prohibicións correspondentes no seu art. 6. Este Convenio debe o seu valor a tres características fundamentais: o seu carácter xeneralista, a concepción da lista 9 única de especies e a incorporación da política conservacionista na planificación económica.

O artigo 56 da Lei 42/2007 de Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece a protección para todas as especies amparadas por tratados e convenios internacionais, como o de Berna, ratificado por España, polo que en caso de non ter dita consideración estaríamos ante un incumprimento flagrante das obrigacións derivadas do Convenio de Berna, e da subseguinte Directiva Hábitats 92/43/CEE, en relación a unha especie protexida e de interese comunitario como o Lobo.

NOVENA.- PREXUIZOS SIGNIFICATIVOS E INCOMPATIBLES COA AVIFAUNA:

AVES

Accipiter gentilis	Alcedo atthis	Anthus trivialis
Accipiter nisus	Alectoris ruja	Apus apus
Aegithalos caudatus	Anas platyrhynchos	Aquila chrysaetos
Alauda arvensis	Anthus spinoletta spiner.	Asio otus

<i>Athene nactua</i>	<i>Fringilla coelebs</i>	<i>Pica pica</i>
<i>Buteo buteo</i>	<i>Galerida cristata</i>	<i>Pictus viridis</i>
<i>Caprimulgus europaeus</i>	<i>Gallinula chloropus</i>	<i>Prunella modularis</i>
<i>Carduelis cannabina</i>	<i>Garrulus glandarius</i>	<i>Ptyonoprogne rupestris</i>
<i>Carduelis carduelis</i>	<i>Hieraaetus pennatus</i>	<i>Pyrrhocorax pyrrhocorax</i>
<i>Carduelis chloris</i>	<i>Hippolais polyglotta</i>	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>
<i>Certhia brachydactyla</i>	<i>Hirundo daurica</i>	<i>Regulus ignicapillus</i>
<i>Cinclus cinclus</i>	<i>Hirundo rupestris</i>	<i>Saxicola rubetra</i>
<i>Circaetus gallicus</i>	<i>Hirundo rustica</i>	<i>Saxicola torquata</i>
<i>Circus cyaneus</i>	<i>Lanius collurio</i>	<i>Scolopax rusticola</i>
<i>Circus pygargus</i>	<i>Lullula arborea</i>	<i>Serinus serinus</i>
<i>Calumba palumbus</i>	<i>Monticola saxatilis</i>	<i>Sitta europaea</i>
<i>Carvus cara</i>	<i>Motacilla alba</i>	<i>Streptotelia turtur</i>
<i>Carvus corone corone</i>	<i>Motacilla cinerea</i>	<i>StrLx aluco</i>
<i>Coturnix coturnix</i>	<i>Oenanthe oenanthe</i>	
<i>Cuculus canorus</i>	<i>Oriolus oriolus</i>	
<i>Delichan urbica</i>	<i>Parus ater</i>	<i>Stumus unicolor</i>
<i>Dendrocopos major</i>	<i>Parus caeruleus</i>	<i>Sylvia atricapilla</i>
<i>Emberiza cia</i>	<i>Parus cristatus</i>	<i>Sylvia borin</i>
<i>Emberiza cirrus</i>	<i>Parus major</i>	<i>Sylvia communis</i>
<i>Emberiza citrinella</i>	<i>Passer domesticus</i>	<i>Sylvia undata</i>
<i>Emberiza hortulana</i>	<i>Perdix perdix</i>	<i>Tetrao urogallus</i>
<i>Enŧjacus rubecula</i>	<i>Pemis apiorus</i>	<i>Troglodytes troglodytes</i>
<i>Falca peregrinus</i>	<i>Phoenicurus ochruros</i>	<i>Turdus merula</i>
<i>Falca subbutea</i>	<i>Phyloscopus bonelhi</i>	<i>Turdus philomelus</i>
<i>Falca tinnunculus</i>	<i>Phyloscopus collybita</i>	<i>Turdus viscivorus</i>

Upupa epops

MAMÍFEROS

Apodemus flavicollis

Eliomys quercinus

Martes martes

Apodemus sylvaticus

Erinaceus europaeus

Meles meles

Arvicola sapidus

Felis sylvestris

Microtus agrestis

Arvicola terrestris

Galemys pyrenaicus

Mus musculus

Canis lupus

Genetta genetta

Mustela erminea

Capreolus capreolus

Glis glis

Mustela nivalis

Cervus elaphus

Lepus capensis

Mustela putorius

Clethrionomys glareolus

Lutra lutra

Myotis myotis

Crocidura russula

Martes foina

Myotis nattereri

Neomys anomalus

Ursus arctos

Neomys fodiens

Vulpes vulpes

Oryctolagus cuniculus

Pipistrellus pipistrellus

Pipistrellus savii

Pitymys lusitanicus

Plecotus auritus

Raous norvegicus

Raous raous

Rhinolophus ferrumequin

Rhinolophus hipposideros

Sciurus vulgaris

Sorex minutus

Sus seroja

Talpa occidentalis

Especie en Réxime de Protección Especial

Circus pygargus

Aegypius monachus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas:

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

"Vulnerable" *Gyps fulvus*

Circus cyaneus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Falco peregrinus

Especie en Réxime de Protección Especial

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Circaetus gallicus

Especie en Réxime de Protección Especial

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Falco columbarius

Especie en Réxime de Protección Especial

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Hieraaetus pennatus

Especie en Réxime de Protección Especial

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Bubo bubo

Especie en Réxime de Protección Especial

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Milvus migrans

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: "Vulnerable"

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Hai que destacar, a Ra ibérica (ra patilarga), *Pelobates cultripes* (sapo de espuelas), *Chalcides bedriagai* (eslízón ibérico) especies rexistradas como "Vulnerable" no Decreto 88/2007, do 19 de abril, polo que se regula o Catálogo galego de especies ameazadas; e *Chioglossa lusitanica* (píntega rabilarga) catalogada como "Vulnerable" por el Decreto 88/2007 e polo Real Decreto 139/2011.

Concretamente os proxectos afectan a especies dentro da categoría "En perigo": 2 aves (*Gallinago gallinago* e *Milvus milvus*). Trece especies dentro da categoría "Vulnerable": 5 peixes continentais (*Anguilla anguilla*, *Chondrostoma arcasii*, *Peudochondrostoma duriense*, *Squalius carolitertii* e *Salmo trutta*), 3 anfibios (*Chioglossa lusitanica*,

Píntega píntega e Ra iberica), 2 aves (Circus pygargus e Streptopelia turtur) e 3 especies de mamífero (Arvicola sapidus, Galemys pyrenaicus e Oryctolagus cuniculus).

- Sete especies dentro da categoría “Case ameazada”: 2 anfibios (Alytes obstetricans e Hyla molleri), 1 réptil (Lacerta schreiberi), 3 aves (Falco subbuteo, Pyrrhocorax pyrrhocorax e Milvus migrans), e 1 mamífero (Canis lupus).

Destacar que no inventario bibliográfico están presentes, segundo o catálogo galego de especies ameazadas:

- 3 especies dentro da categoría “En perigo”: 3 aves (Gallinago gallinago, Milvus milvus e Vanellus vanellus).

- 8 especies dentro da categoría “Vulnerable”: 4 anfibios (Chioglossa lusitanaica, Hyla molleri, Ra parvipalmata e Ra iberica), 3 aves (Scolopax rusticola, Circus cyaneus e Circus pygargus), e 1 mamífero (Galemys pyrenaicus).

Segundo o estado de conservación do catálogo español de especies ameazadas, estarían presentes:

- 1 especie dentro da categoría “En perigo de extinción”: 1 ave, Milvus milvus.

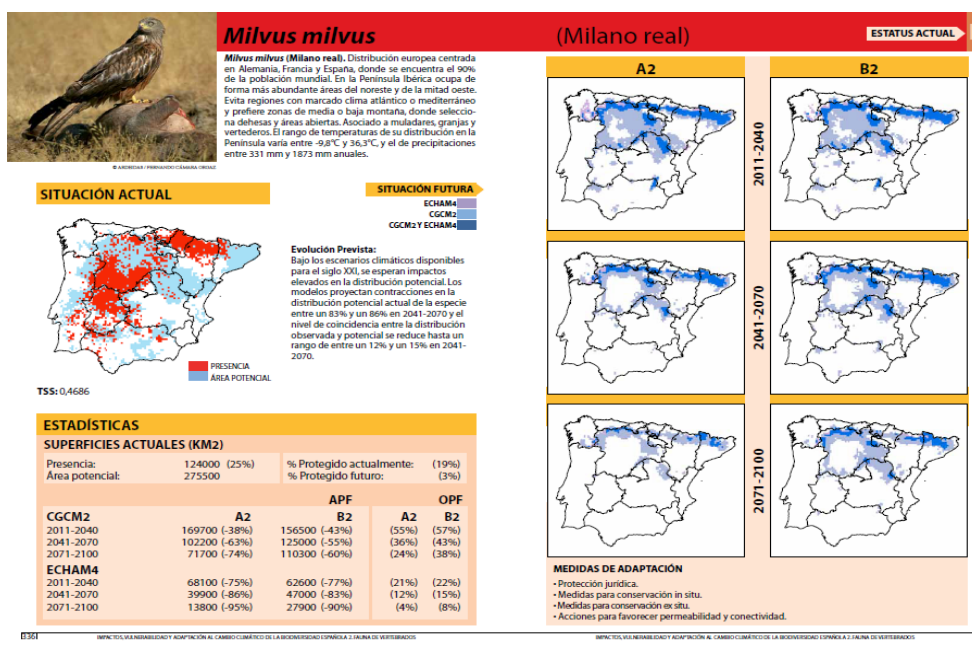
- 3 especies dentro da categoría “Vulnerable”: 1 anfibio (Chigolossa lusitánica), 1 ave (Circus pygargus), e 1 mamífero (Galemys pyrenaicus).

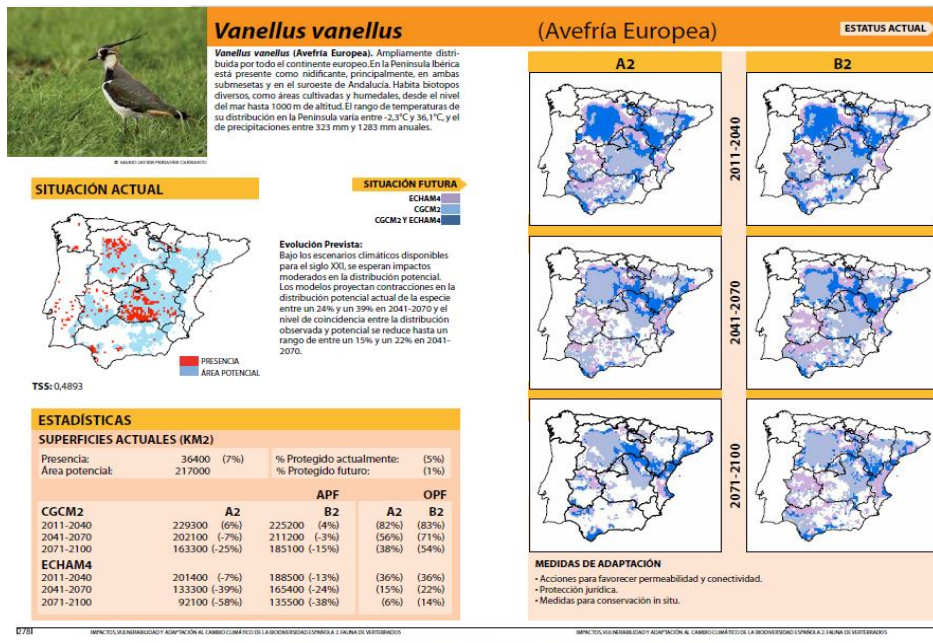
As instalacións dos parques eólicos Serra da Lagoa e Navallos e as súas infraestruturas asociadas de evacuación e conexión afectan de forma severa a ofidios como cóbregas rateiras ou cobregóns (Malpolon monspessulanus), cóbregas lagarteiras (Coronella austriaca e Coronella gironica), serpes riscadas (Rhinechis scalaris), cóbregas de collar (Natrix natrix) e cóbregas viperinas (Natrix maura).

O proxecto afectará de forma irreversible ás especies ameazadas e vulnerables.

Afección severa e prexuízos irreversibles para especies en categoría “En peligro”:

Gallinago Gallinago, Vanellus vanellus e Milvus milvus.

DÉCIMA.- Parques e infraestructuras eólicas ubicadas en zonas sensibles onde predominan os recursos hídricos, os humidais ou brañas, o patrimonio cultural, a paisaxe...etc.

A DIRECTIVA 2014/52/UE DO PARLAMENTO EUROPEO E DO CONSELLO do 16 de abril de 2014 pola que se modifica a Directiva 2011/92/UE, relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente indica respecto á localización dos proxectos:

“Debe considerarse o carácter sensible medioambientalmente das áreas xeográficas que poidan verse afectadas polos proxectos, tendo en cuenta, en particular:

- a) o uso presente e aprobado da terra;
- b) a abundancia relativa, a dispoñibilidade, a calidade e a capacidade de rexeneración dos recursos naturais da zona e o seu subsolo (incluídos o chan, a terra, a auga e a biodiversidade);
- c) a capacidade de absorción do medio natural, con especial atención ás áreas seguintes:
 - i) humidais, zonas ribeiregas, desembocaduras de ríos,
 - ii) zonas costeiras e medio mariño,
 - iii) zonas de montaña e de bosque,
 - iv) reservas naturais e parques,
 - v) zonas clasificadas ou protexidas pola lexislación nacional; zonas Natura 2000 designadas polos

Estados membros en aplicación das Directivas 92/43/CEE e 2009/147/CE,

vi) áreas nas que xa se produciu un incumprimento das normas de calidade ambiental establecidas na lexislación da Unión e pertinentes para o proxecto, ou nas que se considere que se produciu tal incumprimento,

vii) áreas de gran densidade demográfica,

viii) paisaxes e lugares con significación histórica, cultural e/ou arqueolóxica”.

UNDÉCIMA.- Afección moi severa e prexuízos significativos para os recursos hídricos. Vulneración flagrante da Directiva Marco da Auga (DMA). AUSENCIA DUN ESTUDO HIDROLÓXICO E HIDROXEOLÓXICO QUE GARANTA A CALIDADE DAS MASAS DE AUGA SUPERFICIAIS E SOTERRADAS E A NON AFECCIÓN AOS ACUÍFEROS:

Existe unha afección severa ao conxunto de cauces da área e afección do proxecto con impactos sobre brañas, humidais, fontes e nascencias de cauces. Existe unha importante rede fluvial afectada polo proxecto e parte da súa infraestrutura de evacuación, afección severa e irreversible obviada pola mercantil promotora.

A mercantil promotora non avalía a calidade das masas de auga afectadas polo proxecto. Non existe estudo algún sobre a importancia dos ríos, regatos e a conectividade ecosistémica dos corredores fluviais da área de afección do proxecto. Non se miden os caudais dos cauces afectados e non se garante a integridade dos acuíferos e das masas de auga soterradas. Tamén se obvia a calidade destas.

Existe unha importante rede hidrográfica na área de afección do proxecto que garante a conectividade fluvial dos ecosistemas e unha afección severa para cauces como:

- ✚ Rego de Carballedo
- ✚ Regato afluente Rego de Pacios
- ✚ Regueiro de Buxán
- ✚ Rego Agriado
- ✚ Fonte da Fincomia
- ✚ Fonte das Vacas
- ✚ Rego da Mocha
- ✚ Fonte da Eirexe
- ✚ Fonte do Latadal
- ✚ Fonte do Carballo
- ✚ Regueiro de Arganal que tributa no rego Agriado.
- ✚ Rego innominado que tributa no rego de Pacios e que nace no Monte da Mocha.

A Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, insta os estados membros da UE para fomentar a xestión dos elementos da paisaxe que revistan primordial importancia para a fauna e a flora silvestres. Trátase daqueles elementos que, pola súa estrutura lineal e continua (como os ríos coas súas correspondentes ribeiras ou os sistemas tradicionais de deslinde dos campos), ou polo seu papel de puntos de ligazón (como os estanques ou os soutos) resultan esenciais para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético das especies silvestres.

Na lexislación española, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. BOE 299, 14/12/2007 (Modificada pola Lei 33/2015. BOE 227, 22/11/2015) define corredor ecolóxico como: “o territorio, de extensión e configuración variables, que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre si, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies” (Lei 42/2007. Art. 3).

A preservación da conectividade e a integridade ecolóxica da rede de espazos naturais constitúe un requisito legal imposto polos Directiva Hábitats e pola propia Lei 42/2007. Considerando en ambos os casos a importancia dos corredores ecolóxicos como elementos de unión entre os espazos de alto valor ambiental, as consideradas como zonas núcleo de biodiversidade, representados estes últimos polas áreas protexidas, así como polas áreas que, sen ser designadas legalmente baixo unha figura de protección, manteñen unha elevada biodiversidade.

Dos distintos tipos de corredores ecolóxicos que poden recoñecerse no NW Ibérico (montañosos, fluviais, litorais e mariños), son os corredores fluviais os que de forma máis efectiva favorecen o refuxio, movemento e dispersión dun gran número de especies silvestres, pertencentes a distintos grupos taxonómicos e a distintos tipos de ambientes (terrestres, semiterrestres, acuáticos), servindo ademais de conexión efectiva entre os corredores montanos e as zonas núcleo de biodiversidade, coas establecidas no espazo litoral e mariño.

O concepto de corredor fluvial vai aparelado ao propio concepto de río, que representa moito máis que unha simple masa de auga que circula por un leito. O corredor fluvial abarca o conxunto do territorio fluvial, é dicir, o río na súa canle de estiaxe, a vexetación de ribeira e o espazo que ocupan as augas durante as crecidas, xunto coa cuberta vexetal asociada.

Os corredores fluviais, ademais do seu valor ecolóxico intrínseco, cumpren dúas funcións fundamentais, como conectores ecolóxicos e como reguladores hidrolóxicos.

Respecto ao valor ecolóxico, os corredores fluviais albergan ecosistemas asociados ao río tanto acuáticos como terrestres e de interface entre ambos, configurando un espazo de elevada biodiversidade que funciona como refuxio para moitas especies vinculadas ao ámbito fluvial. Este valor ecolóxico singular vese incrementado pola función fundamental de conectores ecolóxicos entre ecosistemas acuáticos e terrestres e entre zonas de alto valor ambiental territorialmente afastadas. Esta función reviste unha especial importancia ao atoparse moi fragmentados os ecosistemas terrestres por infraestruturas e diversos usos do chan. Neste contexto, os corredores fluviais representan os conectores máis válidos, ou polo menos os máis funcionais, para interconectar poboacións de seres vivos que doutra maneira quedarían illadas.

Finalmente, no seu papel de reguladores hidrolóxicos actúan como laminadores do caudal e das cargas de sedimento que arrastra o río en períodos de crecida, dissipando parte da súa enerxía, reducindo os danos asociados e recargando os acuíferos. Desta maneira, o río transporta tanto sedimentos ata as praias como nutrientes aos estuarios e augas costeiras, cos consecuentes beneficios ecolóxicos e económicos asociados.

☞ **Afección severa e prexuízos irreversibles para o sistema de brañas e humidais da zona de afección do proxecto:**

Cómpre ter en conta que as infraestruturas afectan de forma irreversible a estes espazos. Ademais as infraestruturas do proxecto aséntanse practicamente sobre humidais, brañas e lagoas. A propia toponimia xa indica que estamos en presenza de humidais, brañas e Lagoas. A afección aos recursos hídricos é irreversible. As importantes remocións de toneladas de terra para a instalación das cimentacións dos vasos e do túnel pode romper acuíferos e afectar seriamente ás masas de auga soterradas. Os humidais son fontes de vida, xa que o 40 % das especies do mundo viven ou se reproducen nestes espazos. Tamén son fonte de auga limpa e de alimento, de feito, unha de cada sete persoas depende dos humidais para o seu sustento. Os servizos que brindan os humidais son incalculables e insubstituíbles.

Centos de hectáreas de lagoas, lagos, brañas, xunqueiras, bosques húmidos e turbeiras están en serio risco de desaparición por mor da expansión denscontrolada de eólicos e infraestruturas hidroeléctricas en Galicia. En Galicia só hai 5 humidais protexidos ao abeiro do Decreto 110/2004, do 27 de maio. Posteriormente no ano 2008 a Xunta de Galicia aprobaba o Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia, vixente na actualidade. Desde o ano 2008, data de creación do Inventario como rexistro público de consulta dos humidais, a Xunta abandonouno por completo e non se molestou en inventariar debidamente os humidais galegos incumprindo de cheo a Directiva 2000/60/CE, pola que e establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas (en diante DMA).

O obxectivo ambiental da DMA é “establecer un marco para a protección das augas superficiais continentais, as augas de transición, as augas costeiras e as augas subterráneas que preveña todo deterioración adicional e protexa e mellore o estado dos ecosistemas acuáticos e, con respecto ás súas necesidades de auga, dos ecosistemas terrestres e humidais directamente dependentes dos ecosistemas acuáticos”.

A inscrición dun humidal no Inventario de humidais de Galicia deixará constancia, como mínimo da súa dentificación, denominación e descrición, codificación e denominación do humidal, descrición xeral do humidal, tipoloxía, localización e superficie, localización xeográfica, administrativa e hidrolóxica, superficie do humidal, hábitats, vexetación e flora, fauna, réxime de protección, plans e medidas de conservación, estado de conservación e cartografía.

Ao non delimitarse debidamente os humidais do Inventario dificilmente se poden identificar, controlar e moito menos cumprir cos obxectivos de calidade destas masas de auga que esixe a DMA e por tanto, xa non habería ningún obxectivo ambiental que cumprir, abandonando a súa sorte estes espazos que prestan grandes e valiosos servizos ecosistémicos.

O desleixo da Xunta de Galicia con respecto aos humidais e de tal envergadura que na praxe a cidadanía ten que pasar polo que indican as empresas nos proxectos, sen poder constatar a veracidade do que neles se realta. As obras de construción das infraestruturas industriais sobre estes espazos ou con afección aos mesmos, provoca a desaparición dos valores naturais destes. A apertura de viais, as cimentacións, as gavias de cabreado, a construción das subestacións eléctricas, as liñas de evacuación e os centros de transformación están a provocar a fragmentación e drenaxe destas zonas húmidas con un impacto ambiental irreversible e inasumible nunha época de crise climática como a actual.

As turbeiras son importantes sumidoiros de carbono e por tanto son cruciais para facer fronte a unha emerxencia climática que está a acelerar a perda de biodiversidade. Os humidais están a desaparecer máis rápido que ningún outro ecosistema e a implantación de proxectos industriais no seu ámbito xeográfico non é a solución adecuada para contribuír ao cambio climático. Existen numerosas zonas de humidais, xuncais, brañas e lagoas e directamente afectadas polos aeroxeradores. En consoancia co artigo 21 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo á consideración do cambio climático na planificación e xestión territorial e urbanística, así como nas intervencións no medio urbano, na edificación e nas infraestruturas do transporte, os humidais, as brañas e as lagoas, ao igual que as nascencias dos ríos deberan ser consideradas zonas de sensibilidade e exclusión de infraestruturas eólicas, pola súa importancia para a biodiversidade, conectividade e provisión de servizos ecosistémicos.

Afección a flora en perigo de extinción.

***Lycopodiella inundata* (*Lycopodiella inundata*)**

Descrición

Fieito caracterizado por presentar cauloides rastreiros ou rizomas profusamente revestidos de pequenas follas duns 5 mm de lonxitude, non divididas e de cor verde amarela, dispostas en espiral. A súa morfoloxía fai que sexan confundidos, as máis das veces, con brións.

Os cauloides poden estenderse polo chan e conseguir os 20 cm de lonxitude. Deles emerxen xemas erectas.

Reprodución

Na parte apical dos gromos aparecen os soros, receptáculos onde se producen e gardan as esporas, células xerminativas características dos feitos. Maduran entre os meses de xullo e setembro.

Hábitat

Reside en zonas de turbeira, pantanos, lugares encharcados, sempre en solos ácidos en ambiente con breixos e carqueixa.

Distribución

Encóntrase moi localizado en certos puntos das provincias de Lugo e Ourense caracterizados polo seu asolagamento temporal.

Estado de conservación

Moi sensible aos efectos producidos polo gando en réxime de semiliberdade e polas infraestruturas derivadas da posta en funcionamento de parques eólicos (camiños, estradas, áreas erosivas...).

Categoría de conservación

En perigo de extinción.

O proxecto vulnera a ESTRATEGIA DE CONSERVACIÓN Y DE LUCHA CONTRA AMENAZAS DE PLANTAS PROTEGIDAS DE ALTAS CUMBRES, aprobada pola Conferencia Sectorial de Medio Ambiente, 30 de setembro de 2019.

Afección severa a *Cheilanthes guanchica* C. Bolle

ORDE do 6 de maio de 2014 pola que se inclúe a especie *Cheilanthes guanchica* C. Bolle no Catálogo galego de especies ameazadas, na categoría en perigo de extinción.

https://minerva.usc.es/xmlui/bitstream/handle/10347/6542/pg_065-074_nb18.pdf?sequence=1&isAllowed=y

DUODÉCIMA.- PATRIMONIO CULTURAL INMATERIAL: SEN AVALIAR

Afección severa e prexuízos irreversibles para as Áreas de Interés paisaxístico (AEIP):

AEIP “Cruzul-Agüeira”

AEIP “A Marronda, O Ribón e Monte Grande”

AEIP “Río Neira-A Fervenza”

AEIP “Río Navia”

Afección severa a itinerarios de carácter patrimonial e ás paisaxes. Afección severa ao turismo e á hostalería. Afección severa ao Camiño de Santiago.

Existe unha afección severa para o mirador “Pedreira-2” e o mirador “Pena Maior” pero tamén para o Camiño de Santiago, Camiño do Norte Interior e o Camiño Francés.

Existe unha afección severa para o mirador Pradario-Serra do Miradoiro, o mirador A Media-Triacastela e o mirador “Montes de Restelo”.

Afección severa e irreversible para o roteiro PR-G 134 “Sendeiro Muíños do Nacente”, o sendeiro “PR-G 159 “Sendeiro Quintá-Río Donsal”, o sendeiro “Muíños do Poñente”, a “Ruta da Marronda-Alto Eo” e o sendeiro “Quintá-Río Donsal”.

Cómpre ter en conta tamén os impactos derivados da infraestrutura de evacuación e das instalacións de conexión do parque e tamén os impactos causados pola aglomeración de parques eólicos e as súas infraestruturas de evacuación existentes ou xa previstos na área xeográfica de implantación da estación eólica.

Do seu pasado de terra de cabaleiros e fidalgos, garda ou Concello de Baralla un bo número de pazos e casas grandes: Pazos de Aranza, a Condomiña, Espiña, dá Pena, Casa grande de Vilanova, Liñar, Casas Torres de Basille, Salvador, Vilameixe, Casa dá Airexe de Guimarei, Pazo de Pousada, Casa dá Pena, Casa Grande de Áspera, Casa dá Eirexe, Casa do Liñar, Casa dá Ponche de Senra, Torre de Lamas de Mazaille, Casa Salvador de Neira, Casa de Farexe, Casa Grande dúas Vales, Casa Grande de Vilanova,

- ROTEIRO VÍA ROMANA XIX

Calzada romana dá época de Augusto, descrita non Itinerario de Antonino, que unía as cidades de Bracara Augusta (Braga), Ponche dá Lima, Tui (Tuy), Turoqua (Pontevedra), Aquis Celenis (Caldas de Reyes), Iria, Martiae, Lucus Augusti (Lugo) e Asturica Augusta (Astorga).

- VIA KÜNIG. CAMIÑO FRANCÉS POR LUGO. ETAPAS. CONCELLO DO CORGO.
- Roteiro dás Feiras

En virtude do anterior,

SOLICITA:

1.- O rexeitamento da solicitude de autorización administrativa previa e de construción, da declaración de utilidade pública, en concreto, do estudo de impacto ambiental e do proxecto sectorial de incidencia supramunicipal (de interese autonómico) do proxecto de execución LAT 132 kV SET PE Serra da Lagoa- SET PE Navallos (expediente IN408A/2020/117), DOG Núm. 64, do 1 de abril de 2022., e a súa retirada definitiva pola súa incompatibilidade cos valores ambientais, patrimoniais e paisaxísticos presentes na área de afección do proxecto e a falla de licencia social.

2.-SIRVAN AS PRESENTES ALEGACIONES COMO NOTIFICACION PREVIA DESTE ASUNTO, QUE VAI A SER OPORTUNAMENTE RATIFICADA PARA O CASO DE PROGRESO DA SOLICITUDE RELATIVA AO PROXECTO DE EXECUCIÓN LAT 132 KV SET PE SERRA DA LAGOA- SET PE NAVALLOS (EXPEDIENTE IN408A/2020/117) E PROGRESO DA MESMA, DEBENDO OS PROMOTORES ENFRENTARSE AOS PROCEDEMENTOS XUDICIAIS QUE SE INICIEN (CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS E PENAIS), ASÍ COMO, ÁS INDEMNIZACIONES QUE PROCEDAN, CON RESPONSABILIDADE SUBSIDIARIA DE QUEN AUTORIZA SEN TER EN CONTA OS DEFECTOS DOS QUE SE LLE PON EN COÑECEMENTO.

3.- Téñase en conta que o Inventario de Humidais de Galicia non recolle ningún humidal, agás os protexidos polo Convenio Ramsar. Téñase en conta que ademais dunha impresionante e exclusiva biodiversidade, calcúlase que unha hectárea de turbeira pode almacenar entre 3 e 3,5 veces máis carbono que unha hectárea de bosque tropical, reducindo a emisión de gases de efecto invernadoiro e o quecemento global do planeta, polo que é fundamental a conservación destes sumidoiros e acumuladores de carbono.

4.- Téñase en conta que o Plan Sectorial Eólico de Galicia é un regulamento que non está adaptado a actual normativa de avaliación de impacto ambiental e que está desfasado, caduco e obsoleto e que carece de avaliación ambiental estratéxica ao igual que as súas modificacións, sendo esta preceptiva. Ademais, nunca chegou a publicarse íntegramente o seu texto e as correspondentes modificacións do mesmo no Diario Oficial de Galicia vulnerándose o artigo 9.3 da Constitución española (principio de publicidade das normas e principio de seguridade xurídica).

5.- Acceso dixital, ao abeiro da Lei 27/2006, á documentación relativa ao seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico de Galicia e ao programa de vixilancia ambiental deste, tal e como indica o artigo 51 da Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental de Galicia.

6.- Teñan en conta que en consoancia co anterior estase a vulnerar unha mancha de normativa que xera indefensión para a cidadanía como:

- Directiva 2003/4/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2003, relativa ao acceso do público á información ambiental e o Convenio de Aarhus de 1998 sobre o acceso á información, a participación do público e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente, que garanten o acceso público a información ambiental que obre en poder das autoridades públicas ou doutras entidades no seu nome, tanto cando se lles solicite como mediante divulgación activa.
- Decisión 2005/370/CE do Consello, do 17 de febreiro de 2005 sobre a celebración, en nome da Comunidade Europea, do Convenio sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 124 de 17.5.2005, pp. 1-3)
- Regulamento (CE) nº. 1367/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de setembro de 2006, relativo á aplicación, ás institucións e aos organismos comunitarios, das disposicións do Convenio de Aarhus sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 264 de 25.9.2006, pp. 13-19)
- Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia.
- Lei 7/2012, de 28 de xuño de Montes de Galicia.

- Vulneración flagrante da DIRECTIVA 2011/92/UE DO PARLAMENTO EUROPEO E DO CONSELLO do 13 de decembro de 2011 relativa á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o medio ambiente

7.- Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora deste proxecto e a Xunta de Galicia, teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. E no presente caso existe un rexeitamento social expreso e masivo ao proxecto de execución LAT 132 kV SET PE Serra da Lagoa- SET PE Navallos (expediente IN408A/2020/117) e aos demais parques eólicos xa existentes ou en tramitación na área xeográfica de afección deste proxecto e as liñas de evacuación existentes e en tramitación na mesma área xeográfica. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes agrarias, culturais e forestais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Véxase o documento INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=44377>

Baralla, 16 de abril de 2022

Asdo.- _____